

Nogle af udvalgets spørgsmål til miljøministeren og dennes besvarelse heraf

*Miljøministerens besvarelse af spørgsmål 14-20
(L 205 – bilag 15)*

Spørgsmål nr. 14:

Vil ministeren til forståelse af §§ 30, 31, 32 og 33 oplyse, hvilke regler ministeren påtænker at indføre administrativt?

Svar:

Efter § 30 kan der fastsættes regler om udledning i havet og anden bortskaffelse af stoffer og materialer, der stammer fra undersøgelse eller udnyttelse af undersøiske mineralforekomster, herunder kulbrinter.

Efter den tilsvarende bestemmelse i den gældende lov er der udstedt en bekendtgørelse om udledning i havet af stoffer og materialer fra visse havanlæg (bekendtgørelse nr. 394 af 17. juli 1984). Efter denne bekendtgørelse reguleres udledning fra denne type virksomhed gennem en tilladelsesordning.

Som det er tilkendegivet i bemærkningerne til bestemmelsen er en revision af bekendtgørelse under overvejelse, bl.a. med henblik på en enklere administration på området. Samtidig vil det være et mål at nå frem til en ordning, der er koordineret med Energiministeriets administration efter lov om visse havanlæg (lov nr. 292 af 10. juni 1981) i højere grad end det er tilfældet i dag.

§ 31 (stk. 4) indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om bortskaffelse ved afbrænding af normaldriftsaffald fra skibe og platforme. Overvejelser om en regulering af denne aktivitet er i gang i forskellige internationale fora, men dette arbejde er endnu ikke så fremskredent, at der aktuelt er planer om at udnytte hjemmelen.

§ 32 indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om særlige foranstaltninger om bord i skibe eller på platforme med henblik på at begrænse luftforurening. Denne hjemmel er ny, idet der efter den gældende lov ikke er mulighed for at regulere luftforurening. Også på dette område foregår der for tiden drøftelser i det internationale havforureningssamarbejde.

I forhold til offshore-virksomhed vil f.eks. udledning af uforbrændte gasser kunne reguleres efter bestemmelsen. Dette spørgsmål indgår i de ovenfor nævnte overvejelser vedr. en ny bekendtgørelse på dette område.

I regi af MARPOL-konventionen arbejdes der med nye regler om begrænsning af luftforurening fra skibe, som vil blive implementeret med hjemmel i denne bestemmelse.

§ 33 er i bemærkningerne karakteriseret som en »opsamlingsbestemmelse«. Bestemmelsen skal gøre det muligt at fastsætte regler om forurening fra skibe og platforme, som ikke er omfattet af de forudgående bestemmelser eller anden lovgivning. Denne regelfastsættelse skal selvfølgelig ske inden for rammerne af lovens formål. Der er ikke aktuelt planer om at udnytte bestemmelsen.

Der er således endnu ingen konkrete overvejelser i gang om udstedelse af regler i medfør af §§ 31-33.

Afslutningsvis kan jeg henvise til det løfte, jeg har afgivet i svaret på spørgsmål nr. 2, nemlig at udvalget underrettes om de bekendtgørelser, der udstedes i medfør af loven og inden min endelige stillingtagen.

Spørgsmål nr. 15:

Ministeren har i §§ 30, 31, 32 og 33 brugt formuleringen »... international aftale...«. Hvorledes skal dette begreb forstås? Er der tale om konventioner eller er begrebet mere omfattende?

Svar:

Aftaler mellem lande kan have forskellige former og betegnelser. Henvisningen i flere af lovforslagets bestemmelser til »internationale aftaler« skal forstås bredt, således at det omfatter alle forpligtende aftaler mellem lande.

Spørgsmål nr. 16:

Finder ministeren ikke, at ordet »herunder« i §§ 30, 31, 32 og 33 bør udgå, idet ordet principielt betyder, at ministeren kan fastsætte regler helt uden begrænsninger? Vil ministeren alter-